

Németh Zoltán

FÁRAÓK

III. Ptolemaiosz

Ilia Mihálynak

háttal ült a trónon
és a falról visszapattanó szavakat hallotta csak
amelyek legalább kétszer fordultak meg a levegőben
és így érkeztek meg az igazság vizébe
ő a csónakján evezett be értük
a szent ló hátán
sörényébe szertartásosan imák magánhangzóit fonta
az úszás könnyítése érdekében
de még így is elsüllyedt az igazság
az elektrolízis során
a tenger aljára rakódott
és oda
csak a szent krokodil szájában merülhetni
vagy a mennyei képernyőre feszítve
vagy az áldott gepárd karmai közt
vagy az isteni chip legmélyén
végül
kihozta a szavakat
magánhangzók nélkül
ropogtatjuk a nyelv mássalhangzóit

szentséges atyánk
hamisan bűnben
a véres szavakat
a fonetika és a grammatika által
szétvert ínnyel
egy másik nyelv szabályainak engedelmessé
darálom a fogaim közt a sziklás cserepeket
és boldog vagyok
ha csak
homok csikordul
a kettős- és hármashangzóké
nehéz jónak lenni
egy korban
amely mit sem tud a jószágról
elfelejti a szavakat
és visszamenőleg pusztítja el
a jelentést
a trónon
néma fáraó